(గత సంచిక తరువాయి)

5

"పిచ్చివాణ్ణి చూసి లోకం జాలి పడితే,లోకాన్ని చూసి పిచ్చివాడు జాలి పడతాడు. అయితే ప్రేమలో పడి పిచ్చాసుపత్రిలో చేరిన ప్రేమికుణ్ణి చూసి జాలిపడే లోకం అతని ప్రియురాల్ని మాత్రం తీవ్రంగా అసహ్యించుకుంటుంది.." అంటూ రుద్ధ కంఠంతో తన గాధ చెప్పుకొచ్చింది చిత్ర.

"ఓ.. చూడబోతే ప్రేమలో పడి నువ్వు నరకాన్ని రుచి చూసినట్టుంది.." అంది అనన్య సానుభూతిగా.

"అవును అనన్యా వీరేంద్ర పిచ్చాసుపత్రిలో పడేసరికి నాకు లోకం చీకటైపోయింది. హీరాచంద్ ఫ్యామిలీకి నేను మరీ క్రూరమైన రాక్షసినైపోయాను. అతను నన్ను పెళ్ళిచేసుకుని కుటుంబం నుంచి కొన్ని ఆస్తిపాస్తులతో వేరు పడిపోయినా వాళ్ళంత బాధపడే వాళ్ళుకారేమో అనిపించింది"... అంటూ ఉద్వేగంతో ఊగిపోయింది చిత్ర. "వీరూ రెండు సార్లు ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం చేశాడన్నాను కదూ.. మొదట నిద్రమాత్రలు ఓవర్ డోస్ చేసుకున్నాడు... ఇంకోసారి బ్లేడుతో చెయ్యి కోసేసుకుని రక్తం కార్చేసుకున్నాడు. రెండు సార్లూ ఇంట్లో ఎవరో చూడ్డం సకాలానికి వెళ్ళడమే పెద్ద సీన్‌లు అయిపోయాయి. ఈ దశ తర్వాత వీరూ మాదక ద్రవ్యాలకు బానిసయ్యాడు. ఏ మోతాదుకు వెళ్ళాడో తెలియదుగాని హఠాత్తుగా మేనియాక్ డిప్రెషన్‌లో పడి పూర్తిగా దారి తప్పిపోయాడు. సరిగ్గా అప్పుడే అతనిమీద ఇంకా వత్తిడి పెరిగింది.. అదీ నా వల్లే.."

"నీ వల్లా? ఏమైంది?"

"నా కలలు పండినట్టు అమెరికాలో మంచి ఉద్యోగానికి పిలుపు వచ్చింది. పెద్ద జీతంతో బాటు ఆకర్షణీయమైన ఎలవెన్స్‌లు ఆఫర్ చేశారు. అంతకు ముందు ఎన్నోసార్లు నా కెరీర్ గురించి వీరూతో మాట్లాడితే అతను సీరియస్‌గా పట్టించుకునే వాడు కాదు. నాకు నువ్వు కావాలి. నువ్వు ఎక్కడ ఉద్యోగం చేసినా ఫరవాలేదు. అది నీ ఇష్టమేగాని చెయ్యకుంటే నష్టమేమీ లేదు. నీ అమెరికా ఉద్యోగం మన పెళ్ళికేమీ అడ్డం కూడా కాదు. నేనెలాగూ ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు అమెరికా వస్తూనే ఉంటాను కదా.. అన్నాడు. అయితే పిచ్చాసుపత్రిలో పేషెంట్ అయిన వీరూని అలా గాలికి వదిలేసి నేను అమెరికా వెళ్ళిపోయి జాబ్‌లో చేరడం సబబు అనిపించలేదు. అతని పరిస్థితి ఎప్పుడు మామూలు అవుతుందో ఎవరూ చెప్పలేకపోయారు. నా జీవితం గురించి నేను సరిగ్గా ఆలోచించుకుంటే అతన్నీ అతని ప్రేమనూ వదిలేసి హాయిగా అమెరికా వెళ్ళిపోవాలి. అంతే. ఆ పని నేను వెంటనే చెయ్యలేకపోయాను. ఎందుకంటే వీరూ తొందరగా కోలుకోవాలంటే నా సాహచర్యం అవసరమని డాక్టర్లు చెప్పారు.."

"ఓ!.. చాలా ఇరుకున పడ్డావన్నమాట.." అంది అనన్య చిత్ర పరిస్థితిని ఖచ్చితంగా ఊహించుకుంటూ. "వీరూకు ఎప్పుడు నయమౌతుందో తెలీదు... నీ అమెరికా ఉద్యోగం నీ కోసం ఉంటుందో లేదో తెలీదు. ఏది ఏమైనా హీరాచంద్ ఫ్యామిలీ నిన్ను ఆదరించదని తెలిసిపోతూనే ఉంది.."

"వీరూ పిచ్చివాడై అదృష్టవంతుడైపోయాడు. పిచ్చి పట్టక పోవడమే నా దురదృష్టం.." అంది చిత్ర మరింత క్రుంగి పోయి. "అందుకే ఈ ప్రేమ అంటేనే డేంజర్ అనిపిస్తుంది. హీరాచంద్ ఫ్యామిలీ నన్ను ఎంతగా అసహ్యించుకునేదో నేను వీరూ కోసం హాస్పిటల్‌కు వెళ్ళిన ప్రతిసారీ మొహాన మంట కొట్టినట్టు అర్థమయ్యేది. వాళ్ళింటి ఆడవాళ్ళూ బంధువులూ నన్ను ఈసడించి మాట్లాడేవాళ్ళు... వీరూ శూన్యంలోకి చూసేవాడు. పిచ్చిగా కళ్ళు తిప్పేవాడు... పసి పిల్లాడిలా అతను తెల్లగా నవ్వితే ఒళ్ళు జలదరించేది.. అతను మాట్లాడితే.. అతికీ అతకని ఆ మాటలకు అర్థం ఉండేది కాదు. అయితే రోజులో ఓ గంటో రెండుగంటల పాటో అతను మామూలుగా ఉండేవాడు. పిచ్చివాడైనా మామూలుగా ఉండే ఆ టైముని లూసిడ్ ఇంటర్వెల్ అంటారు. అటువంటప్పుడు నేను గనుక అక్కడే ఉంటే వీరూ ఎంతో ఆశగా ప్రేమతో పలకరించేవాడు. ఒక్క నాతోనే అతనంత నిర్మలంగా మాట్లాడతాడు. మిగతా ఎవరితో గాని అతనంత శాంతంగా మాట్లాడడు. ఇదంతా గమనించారు డాక్టర్లు. చివరికి ఎప్పటికైనా అతన్ని మామూలు మనిషిని చెయ్యాలంటే ఒక్క నావల్లే సాధ్యమౌతుంది అన్నారు. అయితే అది ఎప్పటికి అవుతుందో చెప్పలేమన్నారు. ఈలోగా అమెరికా కంపెనీ నాకిచ్చిన జాబ్ ఆఫర్ వెనక్కి తీసుకుంది. ఇంకో కంపెనీకి అప్లై చేస్తే నెలరోజుల్లోగా వచ్చి చేరమని వీసా పంపారు. నేను సందిగ్ధంలో పడిపోయాను. నా జీవితం ఏం కావాలి? ఎటుపోవాలి? ముందసలు నేనూ నా జీవితం స్థిరపడితే తర్వాత ప్రేమా పెళ్ళీ గురించి ఆలోచించవచ్చు అనిపించింది.."

"యస్! దటీజ్ కరెక్ట్!" అంది అనన్య. "సో.. నువ్వు వీరేంద్రను అదే పరిస్థితిలో పిచ్చాసుపత్రిలో వదిలేసి అమెరికా వెళ్ళిపోవాలనుకున్నావ్! జాబ్ సాధించుకోవడం ఒక లక్ష్యం అయితే హీరాచంద్ ఫ్యామిలీ ఈసడింపుల్ని తప్పించుకోవచ్చు.."

"అవును అనన్యా! అదే నా ఆలోచన. కానీ నేను కనిపించకుండా వెళ్ళిపోతే వీరూ ఏమవుతాడనేది చాలా పెద్ద గడ్డు సమస్య. అయినా మనసు రాయి చేసుకుని ప్రేమను ప్రేమికుణ్ణి పక్కన పెట్టేసి అమెరికా వెళ్ళిపోదామనే నిర్ణయించుకున్నాను. అయితే నేను బొత్తిగా ఊహించని రీతిలో .. హీరాచంద్ ఫ్యామిలీయే దీనికి అడ్డుపడింది. మా వాణ్ణి పిచ్చివాణ్ణి చేసి హాస్పిటల్‌లో పడేసి నీ అంతట నువ్వు వెళ్ళిపోతే ఎలాగ? అని నిలదీశారు.."

"మరేం చెయ్యగలవుట నువ్వు? నీ దారిన నువ్వు వెళ్ళిపోతే .... వాళ్ళేం చెయ్యగలరట? నిన్ను కట్టుకున్న భార్య అయినా భర్తకు మతి స్థిమితం తప్పితే విడాకులు తీసుకోవచ్చునని చట్టం చెపుతోంది కదా? నీ కథ పెళ్ళిదాకా వెళ్ళలేదు... పెళ్ళికి వాళ్ళు పెట్టిన లిటిగేషన్ వల్లకదా అతనికి మతి తప్పింది? నీ బ్రతుకు నువ్వు బ్రతక్కుండా వాళ్ళెలా ఆపగలరు? ఎవరైనా ఎలా ఆపగలరు?" అంది అనన్య ఆవేశంగా.

"ధీరూ ఆపాడు!" అని చిత్ర హఠాత్తుగా చెప్పి ఆగటంతో ఉలిక్కిపడింది అనన్య. "వాట్? ధీరూనా? ధీరూ ఎవరు?"

"ధీరూ ఎవరూ అంటే మబ్బులో మెరుపు! అనుకోకుండా పడే పిడుగు! ఎవరికీ అంతు బట్టని వ్యక్తి ఎక్కడైనా హఠాత్తుగా ప్రత్యక్షమై కథ అడ్డం తిప్పే వ్యక్తి... ధీరూ! పూర్తిపేరు ధీరేంద్ర... వీరేంద్ర తమ్ముడే ధీరేంద్ర.."

"వావ్! చిత్రా.. నువ్వు చాలా గొప్పకథకురాలివి! కథలో సరైన అదును చూసి మలుపు పెడుతున్నావ్! వీరేంద్రకు ధీరేంద్ర అనే తమ్ముడు ఉన్నాడని నువ్వు ఇంతవరకూ చెప్పనేలేదు.." అంది అనన్య విస్మయంగా.. "అయితే ఈ ధీరూ అనబడే ధీరేంద్ర... హీరాచంద్ ఫ్యామిలీలో రెండో యువరాజు అన్నమాట."

"అహ.. యువరాజు సేనాపతి అంటూ మనం ధీరూను బేరీజు వెయ్యలేం. ఆమాటకొస్తే హీరాచంద్ ఫ్యామిలీలో ధీరూ ఒక చిత్రవిచిత్ర వ్యక్తి! కొరకరాని కొయ్య! అతను ఫలానా రకం అని అర్థం చేసుకోవడం ఎవరివల్లా అయేపని కాదు.." అంటూ ఉన్నట్టుండి వాచ్ చూసుకుని టెన్షన్ అణిచిపెట్టుకుంటూ చెప్పసాగింది చిత్ర..

"హీరాచంద్ ఫ్యామిలీలో ధీరూ ఒక అరాచక వ్యక్తి. అతని గురించి మంచి కన్నా చెడే ఎక్కువ ప్రచారంలో ఉంది. స్కూల్ ఫైనల్ రోజుల నుంచి చెడు అలవాట్లు చెడు తిరుగుళ్ళతో రాటు దేలిపోయాడు. తగువులు పోట్లాటలు మామూలే. డబ్బూ అంతస్తూ తెచ్చిన ధీమాతో అతను దాదాపు రౌడీ ఎలిమెంట్‌గా పెరిగాడు. ఇంట్లో పెద్దల మాట విన్నట్టే వింటాడు గాని ఇల్లు దాటాక యధారాజ్యంగా ఇష్టం వచ్చిన పని ఇష్టం వచ్చినట్టు చేసుకుపోతాడు. ఫ్యామిలీ వ్యాపారాలు వ్యవహారాలు ఏమాత్రం పట్టనట్టే ఉంటాడు గాని వాటిల్లో ఏ సమస్య అయినా వస్తే వీరూ హఠాత్తుగా ప్రత్యక్షమై సమస్య తెచ్చిన వాళ్ళని మొహం పగలగొట్టి పరిస్థితి చక్కజేస్తూ ఉంటాడు. దేశవిదేశాల్లో చాలా చోట్ల రాజకీయ ముఠాలతోనూ అండర్ వరల్డ్‌తోనూ అతనికి చాలా దగ్గర సంబంధాలు ఉన్నాయని చెప్పుకుంటారు. అమ్మాయిల్ని వేధించిన కేసుల్లో ధీరూ రెండు మూడు సార్లు వార్తలకెక్కాడు. ప్రత్యర్థులపై దాడి కేసులు లెక్కలేనన్ని. అయితే కేసులన్నీ ఎప్పటికప్పుడు రద్దయి పోతుంటాయి. చెయ్యాలనుకుంటే అతను ఏమైనా చేసేస్తాడు. ముందూ వెనుకా చూడడు.. ధీరూ.. ది టఫ్‌గై!"

"సో.. ధీరూ వల్లే నీకు ప్రాబ్లం.."

"అవును అనన్యా! అంతుపట్టని మొండి మనిషి ధీరుకి అన్నయ్య వీరూ అంటే ప్రాణం! ఫ్యామిలీ ప్రతిష్ఠ అంటే తిరుగులేని వ్యామోహం.. పట్టుదల!..వీరూ విషయం పక్కన బెట్టి నేను అమెరికా వెళ్ళిపోదామని ప్లాన్ చేసుకుంటుంటే హఠాత్తుగా ఊడిపడ్డాడు ధీరూ!... సరాసరి నా అపార్ట్‌మెంట్‌కి వచ్చి వార్నింగ్ ఇచ్చాడు!.."

"వావ్!.. సినిమా సీన్‌లా ఉంది..."

"భయపెట్టేశాడు అనన్యా! ఒక మనిషి అంత మర్యాదగా అంత నిర్దాక్షిణ్యంగా మాట్లాడాలడని నేనెప్పుడూ ఊహించలేదు..." తలుచుకుంటూనే వణికిపోయింది చిత్ర.

"ఏమన్నాడు ధీరూ?"

"ఏమన్నాడా నిట్టనిలువునా మాటలతో చీల్చేశాడు. మిస్ చిత్రా నీలాంటి వాళ్ళన్నా నువ్వన్నా నాకేమాత్రం గౌరవం లేదు. కాని మా అన్నయ్య నాకు దేవుడు. ఆ దేవుడే ఇష్టపడ్డాడు కాబట్టి నువ్వు దయ్యానివైనా పిశాచానివైనా వదిన స్థానంలో ఉంచి గౌరవిస్తాను నమస్కరిస్తాను. కాని అదే దేవుళ్ళాంటి అన్నయ్యకు ద్రోహం చేసి వెళ్ళిపోయావో.. నాలోని దయ్యాన్ని పిశాచాన్నీ నువ్వు చూస్తావు. అన్నాడు. అన్నయ్యకు పూర్తిగా నయమయ్యే దాకా నువ్వెక్కడికీ వెళ్ళకూడదు... వెళ్ళడం లేదు.. వెళ్ళావో.. ఖబడ్దార్!.. అని హెచ్చరిక చేశాడు ధీరూ.."

"ఓ గాడ్! అలా ఎలా అడ్డుకోగలడు? నువ్వు పోలీసులకు కంప్లెయింట్ ఇవాల్సింది.. నువ్వేం చదువూసంధ్యా లేని దానివా? అవసరమైతే ఎంతవరకైనా వెళ్ళొచ్చు.. హోం మినిష్టర్‌కు టెలిగ్రాం పంపొచ్చు.." అనన్య దూకుడుగా స్పందిస్తుంటే వెర్రిగా నవ్వింది చిత్ర.

"అవేవీ పనిచెయ్యవు అనన్యా! ధీరూ ఫోర్స్ ఏమిటో తెలీక.. అతను నాకు హెచ్చరిక చేసి వెళ్ళిన రోజు సాయంత్రమే నేను బెంగుళూరు వచ్చేద్దామని ట్రైచేశాను.. స్టేషన్‌లో మాటు వేసిన ధీరూ మనుషులు నన్ను అటకాయించి బలవంతంగా వ్యాన్ ఎక్కించి అపార్ట్‌మెంట్‌లో తెచ్చిపడేశారు. నా మీద ఎప్పుడూ నిఘా ఉంటుందనీ.. పారిపోయే ప్రయత్నం చేస్తే కాళ్ళూ చేతులూ విరిచేస్తామనీ బెదిరించారు.."

"నువ్వు హీరాచంద్ కు చెప్పాల్సింది. ఫ్యామిలీకి పెద్ద కదా.. మరీ ఇంత ఘోరాన్ని ఆయనైనా ఒప్పుకోడు కదా.."

"లాభం లేదు అనన్యా!.. హీరాచంద్ దాకా నేను వెళ్ళే అవకాశం లేదు. అదీగాక.. రోజూ ధీరూ మనుషులు నాకోసం రావడం.. బలవంతంగా హాస్పిటల్‌కు తీసుకెళ్ళడం.. నేను వీరూతో కాస్సేపు గడపడం ఇదో తప్పని సరి తంతు అయిపోయింది. అరిచి అల్లరి చేస్తే నా జీవితమే అప్రతిష్ఠ పాలవుతుంది కాబట్టి మౌనంగా భరించాల్సి వచ్చింది. అయితే ఈ దుస్థితి నుంచి తప్పించుకోవడం ఎలాగా అని వారం రోజుల పాటు నిర్మలంగా ఆలోచించి.. ఓ పథకం వేసుకున్నాను.."

"ఓ.. నువ్వేం తెలివితక్కువ దానివా? కమాన్ ఎలా బైటపడ్డావు?" అంది అనన్య ఉత్కంఠను దాచుకోలేక.

"ముందసలు వీరూ నుంచి పారిపోయే ఉద్దేశ్యమే లేనట్టు ప్రవర్తించాను. అతనికి ఎంత తొందరగా నయమౌతుందా అని డాక్టర్లని ఆరా తీయడం మొదలెట్టాను. హాస్పిటల్ ఆవరణలోనే ఉన్న గుడిలో ప్రత్యేక పూజలు చేస్తూ వీరూకు బొట్టు పెట్టేదాన్ని.. ప్రసాదం ఇచ్చేదాన్ని. నిజంగా ఏదైనా అద్భుతం జరిగి వీరూ ఈలోగా.. హీరాచంద్ బంధువులు.. ముఖ్యంగా ధీరూ మనుషులు కూడా.. నేను ధీరూను ఇక వదిలివెళ్ళను అని నమ్మే స్థితికి వచ్చాక.. ఒకరోజు తెల్లవారు ఝామున అపార్ట్‌మెంట్ నుంచి బైటపడి.. సిటీదాటి బస్సులు మారి.. బెంగుళూరు వచ్చేశాను. బెంగుళూరులో జయనగర్‌లో నాకో ఫ్రెండ్ ఉంది.. వాళ్ళ ఫ్లాట్‌లో ఆశ్రయం పొందాను.. ఇక అమెరికా ప్రయాణానికి ఏర్పాట్లు చేసుకున్నాను. విమానం టిక్కెట్టు కన్ఫర్మ్ అయి.. నేనిక బైలుదేరతాననగా .. కథ అడ్డం తిరిగింది అనన్యా.. ఘోరంగా అడ్డం తిరిగింది.."

ఇక అంతా అర్థమైనట్టు ఊపిరి పీల్చుకుంది అనన్య. మెల్లమెల్లగా సీన్ అంతా కళ్ళముందు కదిలింది. "ధీరూ పసిగట్టేశాడు కదూ? నిన్ను వెతుక్కుంటూ బెంగుళూరు వచ్చేశాడు కదూ?"

"అవును అనన్యా! హైదరాబాద్‌లో ధీరూ ఎటువంటి ఎన్‌క్వైరీలు చేశాడో గాని నా బెంగుళూరు ఫ్రెండ్ ఎడ్రస్ సరిగ్గా పట్టేశాడు. అయితే చిన్నపాటి అదృష్టం నన్ను కాపాడింది. నేను షాపింగ్‌కి వెళ్ళి వచ్చేసరికి అప్పుడే ధీరూ తన అనుచరులతో మా అపార్ట్‌మెంట్స్ దగ్గర స్కార్పియో కారు నుంచి దిగుతున్నాడు. లిఫ్ట్‌దాకా వెళ్ళిపోయిన దాన్ని నేను వెంటనే ఆగిపోయి మెరుపు వేగంతో వెనుదిరిగి వచ్చేశాను. పారిపోవాలి.. వెంటనే పారిపోవాలి అనే ఆలోచన తప్ప ఎక్కడికి ఎలాగ పారిపోవాలో తెలియదు. బస్సెక్కి మైసూర్ వచ్చేశాను. టూరిస్ట్ ప్లేస్ కదా ఊటీ అయితే బెస్ట్ అని ఇక్కడికి వచ్చేశాను. నాకిక్కడ ఎవరూ లేరు. నేను మళ్ళీ నా బెంగుళూరు ఫ్రెండ్‌కి కూడా ఫోన్ చెయ్యలేదు. ఆ అమ్మాయిని ధీరూ వేధించే ప్రమాదం ఉంది. నేనెలాగైనా బెంగుళూరు వెళ్ళిపోయి అమెరికా ఉద్యోగం తాలుకు రికార్డులూ విమానం టిక్కెట్టూ తీసుకుని.. విమానం ఎక్కేస్తే చాలు.. అయ్ విల్ బీ సేఫ్!"

"దట్స్ కరెక్ట్!"

"నేను ఊటీ వచ్చి మూడు రోజులైంది. ఒక గెస్ట్ హౌస్‌లో దిగాను. కానీ ఆ సాయంత్రమే తెలిసింది.. ధీరూ ఊటీలో ఉన్నాడు.. నాకోసం వెదుకుతున్నాడు.. నేను ఊటీ వచ్చానని అతనెలా పసిగట్టాడో అంతుపట్టని విషయం. అతని పద్ధతులు అతనికి ఉంటాయి అనుకున్నాను అంతే, అతనూ అతని అనుచరులూ ఊటీలో అంగుళం అంగుళం నాకోసం నిఘావేశారు. రేచుక్కల్లా కాచుకున్నారు. నేను పూటకో మకాం మారుస్తూ తప్పించుకుంటున్నాను. ఒక్కగంటసేపు.. మహా అయితే రెండు గంటల పాటు ధీరూ దృష్టిని మళ్ళించగలిగితే.. నేను ఊటీ వదిలిపోగలను.. సరిగ్గా నేనిలా అయోమయంలో ఉన్నప్పుడే. నువ్వు ఊటీలో ఉన్నట్టు తెలిసింది..

నువ్వు గమనించలేదు అనన్యా.. షూటింగ్ స్పాట్‌లో మొట్టమొదటి సారిగా నిన్ను చూశాను. తర్వాత కలెక్టర్ ఆఫీసు దగ్గర నేను నీ పక్కనుంచే వెళ్ళాను. నా సమస్యకు దేవుడే ఒక పరిష్కారం పంపాడనిపించింది. చాలా ఈజీ. చాలా సింపుల్.. కాస్సేపు నువ్వు నాలాగా కనిపిస్తే చాలు.. నేనెలాగైనా ఊటీ వదిలి వెళ్ళిపోతాను. బస్సు ప్రయాణమైనా టాక్సీలో వెళ్ళినా జస్ట్ టూ అవర్స్.. రెండు గంటల్లో నేను తెలివిగా మాటల్లో పెడితే చాలు .. అతని మనుషులకు వెంటనే మెసేజ్ వెళుతుంది.. తక్షణం నా మీద నిఘా చెదిరిపోతుంది. నేను నిర్భయంగా వెళ్ళిపోతాను.. జస్ట్.. కాస్సేపు.."

చెప్పి చెప్పి అలిసిపోయి అభ్యర్ధనగా చూస్తున్న చిత్ర వైపు నిశ్చలంగా చూసింది అనన్య. కాలం ఆగిపోయింది. ఏం చెయ్యాలి ఇప్పుడు?

అనన్య లోపలి గొంతు మూగబోయింది. ఏం చెయ్యాలి అనన్యా ఏం చెయ్యాలి? ఏం చెయ్యమంటుంది చిత్ర? ఎలా చెయ్యమంటుంది?

అనన్య మనసులో సున్నితపు త్రాసు ఊగుతోంది. చెయ్యాలా వద్దా? ఎందుకు చెయ్యాలి? చేస్తే ఏమౌతుంది? చెయ్యకపోతే ఏమౌతుంది?.. అనుకుంటూనే ఆ మాటని పైకి అడిగేసింది అనన్య...

"కమాన్ చిత్రా!.. కొన్నిగంటల క్రితందాకా.. అంటే టీ ఎస్టేట్‌లో నువ్వు నా దగ్గర కొచ్చేదాకా నువ్వెవరో నాకు తెలీదు. రెండు రోజులుగా నువ్వు నన్ను ఫాలో చేస్తూ నా సాయం కోసం ఎదురు చూస్తున్నానన్నావు. వెరీ ఫైన్! మనిద్దరం అచ్చుగుద్దినట్టు ఒకలాగే ఉన్నాం అనే కారణం వల్లే నువ్వు నన్ను సాయం అడగడానికి ఆస్కారం కలిగింది. అంతే!" అంటూ ఒక్కో పాయింటూ బేరీజు వేసి చెప్పింది అనన్య "నేను పోనీ.. నేను అతన్ని ఎలాగో ఎదుర్కొంటాను అనుకో.. ఈ మొత్తం వ్యవహారంలో నాకు అంతుపట్టని సందేహం ఒకటుంది.." అంటూ ఒక్కోమాటా విడదీసి స్పష్టంగా అడిగింది. "నేను గనక నీకు తారసపడలేదనుకో .. అప్పుడేంటి? ఏమౌతావు? ఇప్పుడైనా నేను నీకు హెల్ప్ చెయ్యడానికి ఒప్పుకోననుకో... అప్పుడు మాత్రం ఏమౌతుంది? ఎలా ధీరూ నుంచి బైటపడేదానివి? వేరే దారి ఏదో ఉంటుంది కదా!"

"లేదు!" అంది చిత్ర ఖచ్చితంగా. "వేరేదారి అంటూ ఏదీ లేదు. నువ్వు నన్ను కాపాడే పరిస్థితి ఇలా ఏర్పడకపోతే.. ధీరూకు నేను దొరికిపోవడం ఖాయం! నేను మొండి కేసి ఎదురు తిరిగినా పెద్ద సీన్ చేసినా అతను నా మొహాన యాసిడ్ కొట్టడం ఖాయం!"

"వాట్?" అదిరిపడింది అనన్య. "యాసిడ్ దాడి చేసేంత రాక్షసుడా వాడు?" అంది ఒంట్లో రక్తం కుతకుతమని ఉడికిపోతుండగా.

"అవును.. ఇట్లాంటి తీవ్ర పరిస్థితుల్లో మనుషుల్ని బెదిరించడానికి ఒక్కోసారి ప్రతీకారం తీర్చుకోవడానికీ ధీరు యాసిడ్ దాడి చేస్తాడని చాలామంది చెప్పారు. అతని జేబులో యాసిడ్ బాటిల్ ఉంటుందంటారు.. నీ అనన్యా!.. నాకు వేరే దారంటూ ఉండదు.. నేనంటూ ధీరూకు దొరికితే మారుమాటలేకుండా అతన్తో బాటు హైదరాబాద్ వెళ్ళాల్సిందే!.. రోజా పిచ్చాసుపత్రికి ట్రిప్పులు వేస్తూ వీరూకు ఎప్పుడు నయమౌతుందో తెలియని అగమ్య పరిస్థితిలో అందరి అవమానాలూ భరిస్తూ మగ్గిపోవాల్సిందే! లేదంటే ధీరూకు వళ్ళు మండి నా మొహాన యాసి కొట్టి వెళితే మొహమే పోతుందో నేనే పోతానో." అంటుండగానే చిత్ర గొంతు రుద్ధమై పోయింది.

ఎంతో ధీరోదాత్తురాలిలాగా కనిపించిన చిత్ర అంత బేలగా అయిపోతుందని అనన్య ఊహించలేదు.

చిత్ర ఏడుస్తూంటే అద్దంలో తను ఏడుస్తున్నట్టే అనిపించింది. అనన్య మనసులో సున్నితపు త్రాసు ఊగి ఊగి ఆగిపోయింది.

ఎస్! అనన్యా నువ్వు చేస్తున్నావు. ఈ పని చేస్తున్నావు. పెద్దపులినే దిరించే దమ్మున్న నీకు ఈ చచ్చుపుచ్చు రౌడీ ఫెలో ఒక లెక్కకాదు.

జర్నలిస్ట్ అనన్య. టీవీ యాంకర్ అనన్య. సొగసూ తెలివీ కలగలిసిన అద్భుత శక్తి అనన్య. పిశాచంలాంటి మగాణ్ణయినా పిలక పట్టి ఆడించే నేర్పు ఉంది.

"కానీ చిత్రా.. గంటా రెండు గంటలూ కాదు.. కనీసం మూడు గంటలపాటైనా నేను ధీరూ ఎటెన్షన్‌ని తప్పించగలగాలి. .. ఇంతకీ నీ ఐడియా ఏమిటి? ఏం చెయ్యాలి నేను?" అంటుండగానే చిత్ర తన వెంట తెచ్చిన బ్యాగ్ లోంచి డ్రెస్ తీసి అందించింది.

"సింపుల్.. ముందు మనిద్దరం బట్టలు మార్చుకుందాం.. నాకో జత బట్టలు ఇవ్వు.. నేను నీ జీన్స్ అండ్ షర్ట్ వేసుకుంటా.. నువ్వు నా పంజాబీ డ్రెస్‌లోకి మారిపో.. హెయిర్ స్టైయిల్‌లో మేకప్‌లో చిన్న చిన్న మార్పులున్నాయి కదూ.. చేసుకుందాం.."

"ఓకే!" అంది అనన్య నిశ్చయంగా. లోపలి గొంతుకి అప్పుడు కొత్త తెగింపు వచ్చింది.

కమాన్ అనన్యా! ఏది ఎలా అవుతుందో అలా కానివ్వు. ఈ అమాయక ప్రేమికురాలిని ఆపద నుంచి రక్షిస్తే అదో థ్రిల్! అదో గొప్ప!

..అనుకుంటూనే డ్రస్ మార్చుకుని మేకప్‌కు నగిషీలు దిద్దుకుంది అనన్య. "ఇంతకీ నేను ధీరూని ఎలా కలుసుకోవాలి? ఎక్కడ కలుసుకోవాలి?" అంది సందిగ్ధంగా.

చకచకా బ్యాగ్‌లూ వస్తువులూ మార్చి సర్దుతోంది చిత్ర. వేషాలు మారడానికి ఏమేం చెయ్యాలో ఆమె ముందుగానే పూర్తిగా ఆలోచించి పెట్టుకున్నట్టు అర్థమౌతోంది. "అనన్యా! నేనయితే ఇందాక మార్కెట్ దగ్గర జనంలో మాయమైపోయి ఈ హోటల్‌కి రాగలిగాను గాని.. బైట ఏ మెయిన్ రోడ్ మీదయినా ధీరూగాని ధీరూ మనుషులు గాని డేగ కళ్ళతో వెదుకుతుంటారు... ముందసలు మనం హేండ్ బ్యాగ్స్ కూడా మార్చుకోవాలి.."

తప్పనిసరిగా హేండ్ బ్యాగ్స్ ఎందుకు మార్చుకోవాలో అనన్యకు అర్థం కాలేదు. అయినా కాసేపట్లో మునిగేదేం ఉండదనుకుంటూ చిత్ర హేండ్ బ్యాగ్ తను తీసుకుంది.

చిత్ర అనన్యగా మారి చాలా ఊరటపడింది.

"నువ్వేం టెన్షన్ పడనవసరం లేదు. అనన్య అంటేనే డేరింగ్ అండ్ డాషింగ్ కాబట్టి నువ్వేం వర్రీ అవవు.. నాకు తెలుసు. ఈ చెల్లెలికి నువ్వు చేసే సాయం మాత్రం జీవితాంతం గుర్తుంటుంది.." అంటూ చిత్ర తన బుగ్గమీద ముద్దుపెడుతుంటే తనను తానే ముద్దుపెట్టుకున్నట్టు అనిపించింది అనన్యకు.

ఒక గులాబీ అద్దంలో తన ప్రతిబింబాన్నే ముద్దుపెట్టుకుంది. అంతే.

"జీవితంలో మళ్ళీ మనం కలుసుకోలేకపోవచ్చుగాని అనన్యా.. నేను అమెరికా వెళ్ళాక ఎలాగైనా నిన్ను కాంటాక్ట్ చేస్తాను. ఫోన్ చేస్తాను" అని నంబర్ నోట్ చేసుకుంది చిత్ర.

"ఇక నువ్వు చెయ్యాల్సిందేంటంటే.." అంటూ చిత్ర చెప్పిందంతా జాగ్రత్తగా విని గుర్తుపెట్టుకుంది అనన్య. "ఓకే. అయ్ విల్ డూ.. గుడ్‌లక్!" అని రూం నుంచి బైటపడింది.

హోటల్ గేటు దాటి రోడ్డుమీది కొచ్చాక మాత్రం ఉన్నట్టుండి భయమనిపించింది.

అనన్యా! వాటీజ్ హేపెనింగ్?

ఏమౌతోంది నీకు?

●●●

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Click here to share your comments on this serial